

dokumenteret. Jeg havde saa sandelig ikke noget Ønske om, at den Fare paa nogen Maade skulde træde ud i Livet. Nej, jeg har sagt til Statsministeren: Maa jeg se Dokumentation for, at der er en saadan Fare.

Her er altsaa sagt en Ting, som var meget nær det rigtige — i *Udtrykket*, men som alligevel paa afgørende Maade skiller sig fra det rigtige og derved giver den jævne Læser eller Tilhører et Indtryk af, hvad Modparten har sagt, som er langt fra det rigtige. Det er det, der undertiden hænder for Venstre, naar det taler om det konservative Parti i dette Forhold. Jeg kan ikke sige andet end, at jeg beklager, at dette Uheld er indtruffet — for jeg tvivler ikke om, at det kun er et Uheld. Men Kendsgerningen er nu, at Statsministeren paa dette Omraade er paa Tilbagetog, selv om Tilbagetoget efter de bedste taktiske Regler søges skjult ved et Angreb som det, jeg lige har omtalt.

Med Hensyn til Forholdet til England er der i de sidste Dage kommet et nyt Moment frem ved Mr. Hodges' Udtalelser, der forekom mig at være meget vel egnede til at vække Opmærksomhed herhjemme. Det, som denne Mand sagde — en Socialdemokrat og overbevist Frihandelsstilhænger —, det var det: England er et Frihandelsland; men vi kan af Udviklingen blive tvunget bort fra Frihandelen.

Det er jo ganske det samme, som det konservative Folkeparti siger her i Landet: Vi skal ikke modsige de Folk, som hævder, at Frihandel i og for sig vilde være det lykkeligste og give de bedste Muligheder. Det har jeg ogsaa Gang paa Gang sagt her i Rigsdagen; jeg minder f. Eks. om, hvad jeg har sagt tidligere, at det vilde være en stor Lykke for Evropa, om man kunde komme saa langt, at man fik ophævet alle Toldskranker i Europa, og at det vilde give denne Verdensdel en ganske anden Slagkraft overfor Verdensdelen paa den anden Side af den store Dam, en Slagkraft, som vilde være i høj Grad ønskelig, og som muligvis en Gang kan blive en Nødvendighed.

Derom er vi enige. Og saa siger den Mand altsaa ganske det samme, som vi siger — og det har saa meget mere Vægt, naar det siges fra et saa vældigt Land som England —: selve Frihandelens Moderland kan af de andre Staters Politik blive tvunget til at ændre sin Politik paa dette Omraade.

Lad os uden at skrue disse Udtalelser op i et Plan, hvor de ikke hører hjemme, paa den anden Side tage dem som Udtryk for en Stemning, der sikkert ikke er en

Enkeltmands, Tanker, der altsaa rører sig i det engelske Samfund, og som jeg mener man bør agte meget nøje paa.

Nu kan man naturligvis se paa disse Udtalelser saaledes, at man siger, de indeholder en fornyet Opfordring til os om at være forsigtige i vor Handelspolitik for ikke at give dem blot den mindste Knage at hænge deres Hat paa — det ærede Medlem Hr. Pinstrup smiler med en Tilfredshed, som ikke plejer at hvile over hans Ansigt, naar jeg taler, jeg haaber, jeg for en Gang Skyld har ramt en Betragtning, han vilde gøre gældende. Men man kan ogsaa anlægge en anden Betragtning derpaa, og det er den, jeg gerne vil fremsætte til Overvejelse.

Det, vi ser som Resultat af den frie Udvikling, er altsaa ikke et Resultat, som i og for sig forekommer England særlig behageligt. Vi har jo hørt det før. Her kommer en Mand og klager over, at vi ikke køber Kul nok derovre, vi har tidligere paa andre Punkter hørt Klager over, at vi ikke køber nok i England. Henvender man sig nu til Landbrugets Repræsentanter her i Landet med den Tale, siger de: vi vil gerne købe engelske Varer; men der foreligger en umaadelig karakteristisk Udtalelse offentliggjort i disse Dage: Men vi maa dog først og fremmest se paa, hvor vi køber Varerne bedst og billigst. Det er jo en meget naturlig Konsekvens af hele den Tankegang, som er herskende i vort Landbrug.

Her er det, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at ved at gaa ind paa de Tanker, vi Gang paa Gang har gjort os til Talsmand for, vil vi have Mulighed for i nogen Grad at imødekomme den store Kundes Ønske; gennem en Dobbelttarif vil dette i høj Grad være muligt.

Men jeg vil dernæst ogsaa gerne gentage, hvad der er sagt før fra vor Side, men som man jo maa have Lov til at understrege, at Gennemførelsen af et Lovforslag som det saa stærkt forkætrede Tekstilforslag i Sommer ganske sikkert vilde have ramt meget stærkere, ramt virkelig betydningsfuldt paa den billige, tunge Import, der kommer fra Czekoslovakiet, hvor vore Eksportinteresser ^{er} minimale, men derimod havde betydet saare lidet for Importen fra England, hvor vore Importinteresser er maksimale, og at dette Toldlovsforslag derfor i Virkeligheden ikke, naar det paa rette Maade var blevet forklaret for den engelske Gesandt, var en uvenlig Handling mod England, men tværtimod en Handling, i hvilken England kunde se sine velforstaede Interesser varetaget.